

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
י"א 3א	מי"א	מחט יאסר	משנה: לא יצא החייט במחטו סמוך לחשיכה שמא ישכח ויצא. מאי לאו דתחובה בבגדו? לא, דנקיט ליה בידיה. הלכה: לא יצא בערב שבת סמוך לחשיכה במחט שבידו, אבל אם תחובה בבגדו מותר לצאת.
י"ב 3א	מי"ב	מיבקרים בשבת	תניא: אין מנחמים אבלים ואין מבקרים חולים בשבת - דברי ב"ש, וב"ה מתירין. ת"ר: הנכנס לבקר את החולה אומר: שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא. הלכה: יכולים לנחם אבלים בשבת, וכן יכולים לבקר החולה, שאלו מצוה הם.
י"ג 1ב	מי"ג	מיטות יגעו אסור	תנא דבי אליהו: בימי ליבונך מהו אצלך? ישן עמי בקרוב בשר, ואמרתי לה: ברוך המקום שהרגו שלא נשא פנים לתורה. הלכה: בימי נידתה לא יגע בה אפילו באצבע קטנה, ולא יושיט מידו לידה שום דבר, שמא יגע בה, ולא יגעו המיטות זו בזו.
י"ד 3א	מי"ד	מטמאים ידיים חכמים מטמאים ידיים	"והידיים" - מפני שהידיים עסקניות הן, תנא: אף ידיים הבאים מחמת ספר פוסלות את התרומה. הלכה: ידיים נחשבות שניות לטומאה, אך אפילו נטל ידיו, אם נגע בספר תורה, נחשבות טמאות, לטמא התרומה.
ט"ו 3ב	מט"ו	מדרבנן טומאתם של כלי זכוכית	כלי זכוכית - מאי טעמא גזרו בהם רבנן טומאה? הואיל ותחילת ברייתן מן החול - שוינהו רבנן ככלי חרס. הלכה: כלי זכוכית שנטמאו ונשברו - נטהרו ככל הכלים, הואיל ותחילת ברייתן מן החול ככלי חרס - הרי הן ככלי חרס, לטומאה ולטהרה.
ט"ז 3א	מט"ז	מטהרים זכוכית ואינה טמאה כבמתכות	אלא מעתה - כלי זכוכית - יחזרו לטומאתן ישנה ככלי מתכות? עבדו בהו רבנן היכרא, כי היכי דלא לשרוף עלייהו תרומה וקדשים. הלכה: כלי זכוכית שנטמאו, שברן ועשה מהן כלי אחר - לא חוזרין לטומאתן הישנה.
י"ז 3א	מי"ז	מיזלף	אמר רבה בר אבوه: פעמים שאדם הולך לכרמו לידע אם הגיעו ענבים לבצירה או לא, ונוטל אשכול ענבים לסוחטו, ומזלף על גבי ענבים, ובשעת בצירה עדיין משקה טופח עליהן. וכן הלכה כב"ש. הלכה: הנוצר ענבים לגת, אם יוצא משקה מהענבים - מכשירם לקבל טומאה.
י"ח 1ב	מי"ח	מיחם חימים	כיוצא בו: לא ימלא נחתום חבית של מים ויניחנה לתוך התנור עם חשיכה, ואם עשה כן, במוצ"ש אסור בכדי שיעשה - גזרה שמא יחתה בגחלים. הלכה: לא יניח מיחם על אש מגולה ער"ש, שמא יחתה בגחלים, ואם עשה כן, אסור למוצ"ש בכדי שיעשה.
י"ט 1א	מי"ט	מיכתב יטפל	כיוצא בו: אין משלחין איגרות ביד נוכרי בער"ש. ברביעי ובחמישי - מותר. ואם קצץ מותר בער"ש. ואם לא קצץ - אם קבוע דואר במתא - מותר. הלכה: אם קצץ מותר בכל ענין בער"ש. ואם קבוע דואר בעיר, אפילו לא קצץ.
כ' 1א	מ"כ	מאכל כבן דורסאי	אמר ר' יוחנן: כל שהוא כמאכל בן דורסאי, מותר להשהותו על גבי כירה אע"פ שאינה גרופה וקטומה. הלכה: מותר להשהות מער"ש דבר שנתבשל כמאכל בן דורסאי, שהוא חצי בישולו (לרמב"ם, ולרש"י - שליש בישולו) ולא חוששים שיחתה.